

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ทุกคนจะขาดเสียซึ่งการกีฬาไม่ได้ แม้จะไม่ไช้ผู้เล่น ก็ควรเป็นผู้สนับสนุน" เป็นตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ซึ่งได้พระราชทานแก่นักกีฬาชาติต่าง ๆ ในการปิดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (SEAP GAMES) ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2510 สำหรับองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นนอกจากจะเป็นผู้สนับสนุนวงการกีฬาแล้ว พระองค์ยังทรงเป็นนักกีฬาที่ยอดเยี่ยมอีกด้วย เป็นการแสดงให้เห็นว่าได้ทรงตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง

การกีฬาเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างหนึ่งที่มีคุณค่าต่อชีวิตอย่างมหาศาลทั้งในปัจจุบันและอนาคต กล่าวคือ การกีฬาเป็นเครื่องมือช่วยให้นักกีฬาได้ออกกำลังกายเป็นประจำ ผลจากการออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกายและอวัยวะต่าง ๆ ร่างกายจะมีความแข็งแรงทนทานสามารถทำงานต่าง ๆ ได้เป็นเวลานาน และสิ้นเปลืองแรงงานน้อย ระบบต่าง ๆ ของร่างกายจะสามารถทำหน้าที่ได้ดีขึ้น¹ ทำให้ยืนหยัดต่อสู้กับกิจการงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การกีฬายังจะช่วยให้นักกีฬามีพัฒนาการทางด้านเคลื่อนไหวร่างกายอย่างถูกต้อง สง่างาม ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ อันจะเป็นผลทำให้การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างราบรื่น /

---

¹อวย เกตุสิงห์, "กีฬาวิเศษ" สารศิริราช. (พฤษภาคม - มิถุนายน 2511), หน้า 435.

ในการเล่นหรือการฝึกซ้อมกีฬา นักกีฬาสามารถจะเรียนรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีประโยชน์แก่ชีวิตเป็นอันมาก เช่น การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง มีปฏิภาณไหวพริบดี สามารถนำความรู้ต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

บุคคลสำคัญหลายท่านกล่าวว่า สนามกีฬาเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรมของบุคคลได้เป็นอย่างดี² ทั้งนี้เพราะในขณะที่แข่งขันกีฬานักกีฬาจะสัมผัสทุกสิ่งทุกอย่าง จิตใจจะจดจ่ออยู่แต่ในเกมส์การเล่น ใจแสดงออกอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านทักษะกีฬา ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนนิสัยใจคอต่าง ๆ สามารถจะรูถึงนิสัยใจคอของผู้อื่น และสามารถจะปรับตัวและแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองได้ โดยสังเกตจากพฤติกรรมของคนอื่น นอกจากนี้การเคารพในคำตัดสิน ความยุติธรรม ความอดกลั้น/ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความรับผิดชอบ ฯลฯ ก็ จะได้รับการปลูกฝังไปด้วย และสามารถถ่ายทอดไปใช้ในสถานการณ์ของการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี นักกีฬาสส่วนมากจะไม่เป็นคนโกรธง่าย สามารถควบคุมอารมณ์ให้อ่อนโยน เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว รัฐบาลหลายท่านใช้การกีฬาเป็นเครื่องมือคลายความเครียดจากการปฏิบัติหน้าที่ประจำของท่าน³ และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้เป็นอย่างดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ⁴ เราจึงอาจจะกล่าวได้ว่า การกีฬาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลเป็นคนโดยสมบูรณ์

²วรงค์ดี เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา (พระนคร: อุดมศึกษา (แผนกการพิมพ์, 2513), หน้า 6.

³หนังสือเล่มเดียวกัน, หน้า 7.

⁴Charles A. Bucher and Evenlyn M. Reade, Physical Education in the Modern Elementary School (New York: The Macmillan Company, 1958), p. 96.

Σ การเล่นเกมกีฬาเกือบทุกประเภทต้องอาศัยทักษะและสมรรถภาพทางกายเป็นพื้นฐาน⁵ เพราะสมรรถภาพทางกายเป็นตัวจักรอันแรกที่จะก้าวไปสู่ความเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถอย่างแท้จริง มีน (Mean) กล่าวว่า "ผู้ที่เล่นเกมกีฬาใดจะต้องเป็นคนที่มีทักษะเบื้องต้น"⁶ แต่เนื่องจากกีฬาแต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป จึงต้องการสิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากสมรรถภาพทางกาย นั่นคือ ความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไป (General Motor Ability) คลาร์ก⁷ (Clark) ได้ศึกษาและแบ่งแยกปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปเป็น 9 ปัจจัยด้วยกันคือ ความแข็งแรง (Strength) ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต (Circulo-Endurance) กำลัง (Power) ความคล่องแคล่วว่องไว (Agility) ความยืดหยุ่นตัว (Flexibility) ความเร็ว (Speed) การประสานงานระหว่างสายตาและมือ (Eye-hand Coordination) และการประสานงานระหว่างสายตาและเท้า (Eye-foot Coordination) บุคคลใดที่มีปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวก็จะสามารถเล่นเกมกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี⁸ เพื่อเป็นการพิสูจน์ทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่า ถ้าบุคคลใดสามารถทำคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปสูง ควรจะสามารถทำคะแนนในการเล่นเกมกีฬาประเภทใด

⁵H. Harrison Clarke, Application of Measurement to Health and Physical Education (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1967), p. 202.

⁶Louis E. Mean, Physical Education Activities (WMC: Brown Company, 1952), p. 2.

⁷H. Harrison Clarke, op. cit., p. 202.

⁸Carl E. Willgoose, Evaluation in Health Education and Physical Education (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961), pp. 240-253.

ประเภทหนึ่งใดสูงกว่าหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้นำแบบทดสอบความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปของแมคคอลลอยคิง เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของต่างประเทศมาวัดความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปของนักศึกษาชายในวิทยาลัยครูอุตรธานี และทดสอบความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอล โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลของจอห์นสัน แล้วหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปกับความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลของนักศึกษาชายวิทยาลัยครูอุตรธานี
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปกับคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลในแต่ละรายการทดสอบ ของนักศึกษาชายวิทยาลัยครูอุตรธานี
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปในแต่ละรายการทดสอบ ของนักศึกษาชายวิทยาลัยครูอุตรธานี

สมมุติฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. คะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไป และคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลมีความสัมพันธ์กัน
2. คะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปและคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลในแต่ละรายการทดสอบ มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ
  - 2.1 คะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปกับคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลในการยิงประตูได้แป้นมีความสัมพันธ์กัน
  - 2.2 คะแนนความสามารถทางมือ เทอร์ทั่วไปกับคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลในการปาเป้ามีความสัมพันธ์กัน

2.3 คะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปกับคะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลในการเลี้ยงลูกเร็วมีความสัมพันธ์กัน

3. คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลและคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปแต่ละรายการทดสอบมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ

3.1 คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปในการวิ่ง 50 เมตร มีความสัมพันธ์กัน

3.2 คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปในการยืนกระโดดไกลมีความสัมพันธ์กัน

3.3 คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปในการวิ่งกระโดดสูงมีความสัมพันธ์กัน

3.4 คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปในการขว้างลูกบาสเกตบอลไกลมีความสัมพันธ์กัน

3.5 คะแนนความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลกับคะแนนความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปในด้านความแข็งแรงของแขน (Chinning Strength) มีความสัมพันธ์กัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คนต่างประเทศและคนไทยไม่ถือว่าเป็นแตกต่างกัน
2. สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ในการทดสอบความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปและความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอล มีความเหมาะสมตามความต้องการของแบบทดสอบความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปของแมคคลอยด์ และแบบทดสอบความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลของจอห์นสัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาหาความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไป กับความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอลเท่านั้น

2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุตรธานี ปีการศึกษา 2516

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ถ้าหากจะไม่สมบูรณ์อาจมีสาเหตุมาจากผู้ทดสอบมีจำนวนหลายคน แม้ว่าจะได้ตกลงทำความเข้าใจในวิธีการทดสอบเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม อาจเกิดความผิดพลาดบ้างเล็กน้อย ซึ่งไม่มีผลถึงกับทำให้ผลการทดสอบต้องเปลี่ยนแปลงไป

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีรายการทดสอบที่ต้องทำหลายรายการ ผู้รับการทดสอบบางคนมีสมรรถภาพทางกายไม่ดีพอที่จะทำให้เกิดความอ่อนเพลีย ผลการทดสอบในรายการหลัง ๆ อาจทำได้ไม่เต็มความสามารถของตนก็เป็นได้

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

ความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไป หมายถึง ความสามารถทั่วไปของร่างกายของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเพื่อทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน ได้แก่ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบไหลเวียนของโลหิต กำลังของกล้ามเนื้อ ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทาง ความคล่องตัว ความเร็ว การประสานงานระหว่างแขนและขา และการประสานงานระหว่างเท้าและขา ความสามารถทางคานมอเตอร์ทั่วไปเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในการเล่นกีฬา เพราะการเคลื่อนไหวในการเล่นกิจกรรมพลศึกษา หรือการเข้าร่วมเล่นกีฬาแต่ละประเภท จะดีหรือไม่ดี จะช้าหรือเร็ว จะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับการประสานงานขององค์ประกอบต่าง ๆ ของความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไป

ความสามารถทางกีฬาบาสเกตบอล หมายถึง การที่บุคคลมีทักษะในการรับส่งลูกบาสเกตบอล เลี้ยงลูกบาสเกตบอล และการยิงประตู และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการเล่นบาสเกตบอลได้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. แบบทดสอบที่ผู้วิจัยใช้จะเป็นเครื่องมือสำหรับครูพลศึกษาในการทดสอบความสามารถทางมอเตอร์ทั่วไปและความสามารถทางบาสเกตบอลของนักศึกษา
2. การวิจัยนี้จะช่วยส่งเสริมการกีฬาของประเทศไทยในการวางพื้นฐานเบื้องต้นทางกีฬา และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ในสาขาวิชาพลศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย